

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน
การประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา
นครหลวงเวียงจันทน์ของสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว*
(PROBLEMS AND GUIDED
DEVELOPMENT OF INTERNAL
QUALITY ASSURANCE PROCESS IN
SECONDARY SCHOOLS IN VIENTIANE
CAPITAL: THE REPUBLIC OF LAO
PEOPLE'S DEMOCRATIC)

คำเหมือน บุญพะมณี**

ดร. เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม***

ดร. สุรัตน์ ไชยชมภู****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยม นครหลวงเวียงจันทน์ ของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตย ประชาชนลาว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จำนวน 405 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 45 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .31-81 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .96 และแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา

*วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา

****อาจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรม การบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นครหลวงเวียงจันทน์ จำนวน 9 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตามตำแหน่ง ประเภทโรงเรียน และประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน ควรจัดประชุมชี้แจงเพื่อเตรียมความพร้อม การประกันคุณภาพภายในให้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอน และมีการจัดอบรมทำความเข้าใจในการประกันคุณภาพให้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น ด้านการปฏิบัติตามแผน ผู้บริหารควรมีการติดตามกำกับดูแลทั้งระดับรายบุคคลากรและรายกลุ่ม ให้ได้รับการนิเทศติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างสม่ำเสมอ ด้านการตรวจสอบและการประเมินผล ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละมาตรฐาน การศึกษา มีการตรวจสอบและประเมินผลเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ด้านการพัฒนาปรับปรุง ควรมีการวางแผนแก้ไขปัญหาโดยพิจารณาจากความสำคัญของปัญหา และระดมแนวคิดเห็นจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยหาวิธีแก้ไขปัญหาและแนวทางพัฒนา

คำสำคัญ : ปัญหา/ แนวทางการพัฒนา/ การประกันคุณภาพภายใน/โรงเรียนมัธยมศึกษา/ นครหลวงเวียงจันทน์

ABSTRACT

The purposes of this study were to examine the problems and guidelines for the development and internal implementation of the quality assurance in secondary school in Vientiane; Lao People's Democratic Republic. The samples used in this study were 405 participants covering administrators and teachers. The guidelines for development were formulated by interviewing nine advisors in areas of three main problems. The data were statistically analyzed by using mean (\bar{X}), standard deviation (SD), t (t-test) and one-way analysis of variance (One - Way ANOVA).

The study revealed as follows:

1. The problems of internal assurance in secondary school in Vientiane capital, Lao People's Democratic Republic were at high level. The comparison of problems and status for internal quality assurance in schools was statistically significant difference at the level of .05 when classified by positions, school types and working experiences.

2. The suggestion for internal quality assurance of secondary school in Vientiane

capital were concluded into 3 areas: 1) The preparation and planning area comprised the training on the procedures of internal quality assurance ; 2) The implementation area consisted of the continual supervision of administrators at both individual and group levels; 3) The inspection and evaluation areas consists of the data analysis on each criteria of educational standard as well as the continual monitoring and evaluation: and 4) The development area comprised the planning on the prioritized problem solutions as well as the personnel's cooperation related to problems eradication and development.

KEYWORD: PROBLEMS/GUIDED DEVELOPMENT/ INTERNAL QUALITY/ ASSURANCE/ SECONDARY SCHOOLS /VIENTIANE CAPITAL

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะเป็นระบบที่สร้างความมั่นใจว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้คุณภาพมาตรฐานผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรกำหนด และสังคมต้องการ โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนาที่มีเป้าหมายชัดเจน ตามแผนตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ มีความโปร่งใสและมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน (ศูนย์วิจัยประกันคุณภาพการศึกษาระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2553, หน้า 3)

จากการประเมินผลคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในนครหลวงเวียงจันทน์ จำนวนทั้งสิ้น 93 แห่ง ผลการประเมินพบว่า 68 เปอร์เซ็นต์ ยังมีการดำเนินงานได้อย่างไม่เต็มที่ เนื่องจากมีปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เช่น บุคลากรยังขาดความร่วมมือที่ดีในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายใน และไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ส่วนในด้านการประเมินตนเองบุคลากรในโรงเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ว่าจะนำไปในแนวทางใดผลที่ได้ออกมาจากการรายงานประเมินตนเอง ไม่ค่อยเป็นความจริง เพราะเกิดจากการที่บุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจ (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2553, หน้า 8)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ตามความคิด เห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ของประเทศลาว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ เพื่อเปรียบเทียบปัญหา โดยจำแนกตามตัวแปร ตามตำแหน่ง ประเภทโรงเรียน ประสบการณ์ และระดับการศึกษา

2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ทราบปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพภายใน และได้ข้อมูลไปใช้ในการวางแผน การตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์

สมมติฐานการวิจัย

ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตามตำแหน่ง ประเภทโรงเรียน ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษา แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกัน คุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ตามแนวทางของศูนย์รับประกันคุณภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบและการประเมินผลและด้านการพัฒนาปรับปรุง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ รวมทั้งสิ้น 1,994 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 93 คน และครูผู้สอนจำนวน 1,901 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ สูตรการคำนวณของ ยามาเน่ (Yamane, 1978,p.1088) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 405 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 78 คน และครูสอนจำนวน 327 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของบุคลากร ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

3.1.1 ตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน

3.1.2 ประเภทโรงเรียน ได้แก่ มัธยมตอนต้น มัธยมตอนปลายและมัธยมสมบูรณ์

3.1.3. ประสบการณ์ในการทำงาน ได้แก่ ไม่เกิน 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป

3.1.4. ระดับการศึกษา ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบและการประเมินผล และด้านการพัฒนาปรับปรุง

5. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบมี 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตำแหน่ง ประเภทของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ฉบับที่ 2 แบบบันทึกการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา เพื่อแก้ไขส่วนภาษาและความถูกต้อง นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ ระหว่าง .31 - .81 ได้ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำนวน 405 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีการดำเนินงาน ดังนี้

1. การศึกษาระดับปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ โดยการจำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน โดยการทดสอบค่าที (t-test) และจำแนกตามตัวแปร ได้แก่ ประเภทโรงเรียน และระดับการศึกษาโดยใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher's Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิจัย

การประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ โดยรวมมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน และด้านการพัฒนาปรับปรุง มีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการปฏิบัติตามแผนและด้านการตรวจสอบและการประเมินผลมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประเภทโรงเรียน ประสบการณ์ในการทำงาน และระดับการศึกษา ดังนี้

2.1 ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวม แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อม และการวางแผน ด้านการตรวจสอบ และการประเมินผล และด้านการพัฒนาปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50 ส่วนด้านการปฏิบัติตามแผนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตามประเภทโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน ด้านการตรวจสอบประเมินผล และด้านการพัฒนาปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการพัฒนาปรับปรุงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ปัญหาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ โดยรวม โรงเรียนมัธยมตอนต้นกับโรงเรียนมัธยมสมบูรณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน มัธยมตอนต้นกับมัธยมสมบูรณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ส่วนคู่อื่นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน และด้านการปฏิบัติตามแผนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการตรวจสอบและการประเมินผล และด้านการพัฒนาปรับปรุง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 ปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ข้อสรุปแนวทางพัฒนาทั้งรายด้าน และข้อประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ด้านการเตรียมความพร้อม และการวางแผน ปัญหาอันดับที่หนึ่ง การแต่งตั้ง คณะกรรมการดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ แนวทางพัฒนา คือ ต้องเป็นคนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การประกันคุณภาพภายใน ปัญหาอันดับที่สอง การวางแผนของโรงเรียนมุ่งเน้นคุณภาพของนักเรียน แนวทางการพัฒนา คือ ต้องมีการกำหนด เป้าหมายแนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลา และทรัพยากรที่ต้องใช้เพื่อทำงาน ปัญหาอันดับที่สาม การมอบหมายงานความผิดชอบแก่ครูสอดคล้องกับงานในหน้าที่ แนวทาง การพัฒนา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณามอบหมายความรับผิดชอบให้สอดคล้องตามภาระงาน ในหน้าที่ครู โดยกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ชัดเจน และควรแบ่งงานให้แต่ละคนรับผิดชอบ เพื่องานจะได้ไม่ซ้ำซ้อนกัน

3.2 ด้านการปฏิบัติตามแผน ปัญหาอันดับที่หนึ่ง การสนับสนุนให้ทุกคนได้รับการพัฒนา และปรับปรุงวิธีการทำงานของตนเองและการทำงานเป็นทีมตามแผนการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางการพัฒนา คือ ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนบุคลากรทุกคนให้มีการพัฒนาความรู้ทักษะ เกี่ยวกับดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในและการทำงานเป็นทีมโดยการจัดประชุมสัมมนา

เชิงปฏิบัติการเดือนละ 1-2 ครั้ง และได้รับการนิเทศติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ปัญหาอันดับที่สองการส่งเสริมการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ตระหนักเห็นคุณค่าการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปวัฒนธรรม โดยวิธีการสอดแทรกและบูรณาการในเนื้อหาทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอบรมสัมมนาหรือการเผยแพร่ตามสื่อต่าง ๆ ปัญหาอันดับที่สาม การจัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ตามแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง และรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา และตัดสินใจ พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่

3.3 การตรวจสอบ และการประเมินผล ปัญหาอันดับที่หนึ่ง การตรวจสอบประเมินผลเป็นระยะเพื่อพิจารณาว่าการดำเนินงานเป็นไปในทิศทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา คือ กำหนดเวลาที่ชัดเจน แน่นนอน ขั้นตอนการดำเนินงานตรวจสอบ ประเมินผล ตั้งแต่การจัดเตรียมการจนถึงการสรุปผลและรายงานผลการประเมิน กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ที่จะใช้ในการ ประเมินโดยการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินตัวบ่งชี้ให้ชัดเจน ปัญหาอันดับที่สอง การเขียนรายงานผลการประเมินแต่ละมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ แนวทางการพัฒนา คือ ควรจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การเขียนรายงานผลการประเมินแต่ละมาตรฐาน ให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น และควรจัดทำคู่มือชุดฝึกอบรมตนเองเพื่อเสริมทักษะการเขียนรายงานผลให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาต่าง ๆ ปัญหาอันดับที่สาม การเสนอรายงานประจำปีต่อหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาจะต้องจัดทำรายงานประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี โดยเริ่ม จากรวบรวมผลการดำเนินงาน และผลการประเมินมาวิเคราะห์ จำแนกตามมาตรฐานการศึกษา การประเมินตนเองที่จะต้องจัดทำเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาจากภายนอก

3.4 การพัฒนาปรับปรุง ปัญหาอันดับที่หนึ่ง การพัฒนาปรับปรุงการทำงานตามข้อเสนอแนะจากแนวทางมาตรฐานการปฏิบัติงาน แนวทางการพัฒนา คือ สถานศึกษาจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการประสานงานกำกับดูแล ช่วยเหลือสนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม ปัญหาอันดับที่สอง การประชุมทบทวนผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน แนวทางการพัฒนา คือ คณะกรรมการสถานศึกษาควรจัดประชุมทบทวนผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมออย่างน้อย 1-2 ครั้งต่อเดือน และนำผลการประชุมมาเป็นแนวทางการพัฒนาปรับปรุงในการปฏิบัติงาน ปัญหาอันดับที่สาม การปรับปรุง การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง แนวทางการพัฒนา คือ วิธีการปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องให้ได้ผล และมีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยดัชนีวัดเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนโดยต้องมีแนวทางในการดำเนินงานประเมินคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนอย่างเป็นวงจรเริ่มด้วยการวางแผนปฏิบัติงาน การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน ต้องมีการระดมแนวคิดเพื่อกำหนดแนวทางในกระบวนการตรวจสอบและประเมินผล จากการตรวจสอบและประเมินนี้จะทำให้มองเห็นจุดในการลงมือแก้ไขปรับปรุง การปฏิบัติงานต่อไป จนบรรลุเป้าหมาย

อภิปรายผล

การประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบและการประเมินผล และด้านการพัฒนาปรับปรุงโดยรวมและรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ เป็นเรื่องใหม่ที่สำคัญ และจำเป็นที่ทุกโรงเรียนทั่วประเทศต้องให้ความสำคัญในการปฏิบัติ ตามแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา ได้ประกาศให้มีผลบังคับใช้การประกันคุณภาพการศึกษาเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2551 เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานเพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งของประเทศมีมาตรฐานเท่าเทียมกัน โดยหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตั้งแต่ การดำเนินงานตามภาระรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ ฌรณรงค์ วิชัยรัตน์ (2548) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านในระดับมาก

2. ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนยังเข้าใจไม่ชัดเจนว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในก็คือ การบริหารคุณภาพที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทำงานตามปกติที่ต้องทำอยู่แล้ว นอกจากนี้บุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นกับการเน้นคุณภาพและวิธีการทำงานที่มีการตรวจสอบสอดคล้องกับงานของชรินทร์รัตน์ เพ็ชระ (2546) ได้ศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสระแก้ว พบว่า การให้ความรู้แก่คณะกรรมการในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3. ด้านการปฏิบัติตามแผน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก บุคลากรผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพภายในและการทำงานเป็นทีม แต่ยังคงขาดความเข้าใจและแนวทางที่ชัดเจนในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน แม้หน่วยงานต้นสังกัดจะมีการจัดอบรมสัมมนาและสนับสนุนเอกสารเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าสอดคล้องกับงานวิจัยของว่าที่ร้อยตรี วิสุทธิ์ ปานะกุล (2550) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพ ของสถาบันการพลศึกษา พบว่ามีปัญหาหาอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านการตรวจสอบและการประเมินผล โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ในการตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานได้แก่ การวางกรอบการประเมินการจัดทำเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย และการตรวจสอบปรับปรุงคุณภาพสอดคล้องกับงานวิจัย ของธงไชย บุญเรือง (2548) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานการศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัด จันทบุรี พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านการพัฒนาและปรับปรุง โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ แก่คณะกรรมการที่จัดทำมาตรฐานระดับสถานศึกษาไม่เพียงพอ และการจัดทำ

มาตรฐานการศึกษามีหลายขั้นตอนและหลายวิธีอาทิการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล การยกร่างมาตรฐาน การทำประชาพิจารณ์ การทดลองใช้การตรวจสอบ การประกาศใช้และเผยแพร่ ปรับปรุง และ การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผน กำกับดูแลและจัดให้มีการประชุมตามระยะเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัย ของวุฒิศักดิ์ ธีรวัฒน์กุลชัย(2549)) ได้ศึกษา การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของบุคลากรสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก พบว่ามีปัญหา อยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวง เวียงจันทน์ จำแนกตามตำแหน่งประเภทโรงเรียน ประสบการณ์ในการทำงานและระดับการศึกษาพบ ดังนี้

2.1 ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมความพร้อม และการวางแผน ด้านการตรวจสอบและการประเมินผล และด้านการพัฒนาปรับปรุง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร โรงเรียน เป็นผู้รับผิดชอบในการรับนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา และนำนโยบายการประกัน คุณภาพการศึกษาให้ครูผู้สอนดำเนินการตามขบวนการ PDCA ซึ่งครูผู้สอนส่วนใหญ่จะได้รับการอบรม ชี้แจงก่อนดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยต่างจากผู้บริหารที่มีโอกาสที่จะร่วมปฏิบัติการ ประกันคุณภาพภายในได้ไม่มากนักทำให้มีปัญหาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสอดคล้องกับ ศูนย์รับประกันคุณภาพการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ และกีฬา (2553, หน้า 2-3) ได้กล่าวว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นกระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาร่วมกันวางแผนกำหนด เป้าหมายและวิธีการ ลงมือทำตามแผนในทุกขั้นตอน มีการบันทึกและติดตามตรวจสอบผลงาน หาจุดเด่น จุดที่ต้องการปรับปรุงแผนงานนั้น ๆ

2.2 ปัญหาการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จำแนกตามประเภทโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านการเตรียม ความพร้อมและการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการตรวจสอบและการประเมินผล มัธยมสมบูรณ์กับมัธยมตอนต้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน แผนยุทธศาสตร์ การประกันคุณภาพการศึกษา (พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ.2557,หน้า 6) เป็นการพัฒนาการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ซึ่งได้เพิ่มขึ้นเรียนระดับมัธยมศึกษา จาก 6 ปี เป็น 7 ปี จึงทำให้ การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสามประเภท มีปัญหาในแต่ละด้าน แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรศักดิ์ จันทร์ช่วงโชติ (2538) ได้ศึกษาการปฏิบัติงาน ตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเขตการศึกษา 11 โดยพิจารณา ตามขนาด โรงเรียนพบว่า ผู้บริหารในโรงเรียนแต่ละประเภทมีการปฏิบัติงานโดยรวม ทุกด้านและ แต่ละด้านอยู่ในเกณฑ์มาก ยกเว้นประเภทโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษปฏิบัติงานธรรการได้ในระดับ มากที่สุด และพบว่าประเภทโรงเรียนขนาดต่างกัน ปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.3 ปัญหาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการ
เตรียมความพร้อมและการวางแผน ด้านการปฏิบัติตามแผนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์
มากมีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากกว่า ผู้บริหารและครูสอนที่มีประสบการณ์น้อยสอดคล้องกับ
งานวิจัยของอัมพรศรี เอี่ยมตระกูล (2542) ได้ศึกษา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ทำงาน
ต่างกัน มีปัญหาการบริหารระดับก่อนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกต่างกัน ทั้งนี้
อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนที่เข้ามาปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์
ไม่นานนัก จะมีความตั้งใจ และกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มากกว่าเพราะต้องการเรียนรู้งาน
เมื่อจัดอบรมสัมมนาในเรื่องงานประกันคุณภาพการศึกษา จึงมีการตื่นตัว และให้ความสำคัญเรื่องการ
ประกันคุณภาพการศึกษามากขึ้น ต่างจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์มากมักจะมองว่า
การเตรียมความพร้อมและการปฏิบัติ ตามแผนประกันคุณภาพ เป็นเรื่องที่น่าเบื่อทำให้เกิดการท้อแท้
ในการที่จะดำเนินการปรับคุณภาพการศึกษา จึงทำให้มีปัญหาในการประกันคุณภาพภายในมากกว่า
ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย ส่วนด้านการตรวจสอบและการประเมินผลด้านการพัฒนา
ปรับปรุง พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย แลประสบการณ์มากมีความคิดเห็น
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 ปัญหาการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์
จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับ สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2533, หน้า 27-28) ได้สังเคราะห์งานวิจัย 50 เรื่องเพื่อพิจารณา
ประเมินประสิทธิผลของสถานศึกษาระดับประถมศึกษาพบว่า วุฒิการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน
และครูผู้สอนมีอิทธิพลต่ออัตราการเลื่อนชั้น อัตราการเรียนและต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
และ พบว่าครูวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรีจำนวนมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า
สถานศึกษาที่ครูมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จะมีผลตรงข้าม สรุปได้ว่าระดับศึกษาของผู้บริหารและครู
ผู้สอนมีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และส่งผลให้การจัดการศึกษา
ในโรงเรียนมีประสิทธิผล ดังนั้นผู้วิจัย เห็นว่า วุฒิการศึกษา น่าจะเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกประการหนึ่ง
สำหรับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวง
เวียงจันทน์ ดังนี้

3.1 ด้านการเตรียมความพร้อมและการวางแผน แนวทางพัฒนาอันดับแรกคือ ควรจัดประชุม
ชี้แจงเพื่อเตรียมความพร้อมการประกันคุณภาพภายในให้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนเพิ่มขึ้น
อันดับสอง ควรจัดอบรมทำความเข้าใจในการประกันภายในให้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนเพิ่มมากขึ้น
อันดับสาม ควรจัดทำแผนพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจัดให้มีผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม
ในการจัดทำแผน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าในการเตรียมความพร้อมและการวางแผนนั้น
ควรจะมีการเตรียมความพร้อมของบุคลากรก่อนการดำเนินงานเนื่องจาก การประกันคุณภาพการ
ศึกษาเป็นเรื่องใหม่สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ สอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวาณิช
(2543) ได้ทำการศึกษาคำวิจัยและพัฒนาระบบประเมินภายในของสถาน ศึกษา พบว่า รูปแบบ

ของการสร้างความตระหนัก ได้แก่ การจัดประชุมครูและมีการชี้แจงกันเองเพื่อสร้างความเข้าใจให้กับคณะครูโดยแกนนำของสถานศึกษา การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้และ พัฒนาจิตสำนึก การจัดประชุมกลุ่มเพื่อพบปะกันของคณะทำงานระหว่างกลุ่มสถานศึกษา

3.2 การปฏิบัติตามแผน แนวทางพัฒนา คือ อันดับแรกผู้บริหารควรมีการติดตามกำกับดูแลทั้งระดับรายบุคคลากรและรายกลุ่ม อันดับสอง ควรมีการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันดับสามควรได้รับการนิเทศติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัดอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ จะประสบผลสำเร็จได้นั้นไม่ใช่เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเท่านั้น บุคลากรทุกคนที่เป็นกำลังสำคัญในการกระตุ้นให้การประกันคุณภาพภายในเป็นไปอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับศูนย์รับประเมินคุณภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา (2553, หน้า 8) ได้กล่าวว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษา จะต้องร่วมกันดำเนินตามแผนที่วางไว้ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรและสังคม

3.3 ด้านการตรวจสอบและการประเมินผล แนวทางพัฒนาคืออันดับแรกควรมีจัดอบรมการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละมาตรฐานการศึกษาให้แก่ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยเดือนละ 1-2 ครั้ง อันดับสองควรมีการตรวจสอบและประเมินผลเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง อันดับสามควรมีการจัดประชุมปฏิบัติการจัดทำเครื่องมือการประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนรวมถึงการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามเกณฑ์ตัวบ่งชี้ต่าง ๆ ของมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งผู้บริหารยังขาดการกระตุ้นติดตามให้การดำเนินงานตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพภายในให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้และปฏิบัติอย่างต่อเนื่องตามที่ กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา ได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งรวมอยู่ในแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาแห่งชาติ (2551) ให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

3.4 การพัฒนาปรับปรุง แนวทางพัฒนาคือ อันดับแรกควรมีการวางแผนแก้ไขปัญหาโดยพิจารณาจากความสำคัญของปัญหา อันดับสองมีการระดมแนวคิดเห็นจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องช่วยหาวิธีแก้ไขปัญหา อันดับสามควรมีการนำกรณีศึกษามาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาของสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ เมื่อดำเนินงานมาถึงขั้นตรวจสอบและการประเมินผลแล้วมักจะไม่ได้นำผลการตรวจสอบมาแจ้งให้บุคลากรในโรงเรียนได้ทราบเพื่อร่วมระดมความคิดเห็นโดยวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน เพื่อหาแนวทางพัฒนาปรับปรุง สอดคล้องกับ รุ่ง แก้วแดง (2545 หน้า 18) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา คือ สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดระบบการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ควรมีการจัดอบรมทำความเข้าใจในเรื่องการประกันคุณภาพภายใน หรือ จัดประชุมชี้แจงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อสร้างความเข้าใจและเห็นคุณค่า ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา
2. โรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ควรร่วมกันวางแผนการประเมินคุณภาพ การศึกษา และเตรียมความพร้อมในทุกด้านที่เกี่ยวข้อง
3. โรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์ ควรนำผลจากการประเมินคุณภาพ การศึกษามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา นครหลวงเวียงจันทน์
2. ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในนครหลวงเวียงจันทน์ ทั้งนี้เพื่อจะได้ภาพรวมกว้างขึ้น และสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาในเชิงนโยบาย ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นครหลวงเวียงจันทน์

เอกสารที่อ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา . (2550). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา 2006- 2020*. นครหลวงเวียงจันทน์.
- _____. (2553 ก). *บทสรุปการจัดตั้งปฏิบัติแผนพัฒนาการศึกษาประจำปีการศึกษา 2009 -2010 และแผนการพัฒนาการศึกษาในปี 2010-2011*. นครหลวงเวียงจันทน์.
- จิรศักดิ์ จันทร์ช่วงโชติ. (2538). *การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดเขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*.
- ชรินทร์รัตน์ เพ็ชระ. (2546). *การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- ณรงค์ วิชัยรัตน์ .(2548). *ปัญหาความต้องการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย พลศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- รุ่ง แก้วแดง.(2545). *การประกันคุณภาพการศึกษาทุกคนทำได้ไม่ยาก(พิมพ์ครั้งที่6)*. ตุลาคม 2554: กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

- วิสุทธิ ปานะกุล. (2550). *สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการประกันคุณภาพ ของสถาบัน การพลศึกษา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2543). *รายงานการวิจัยเรื่อง การวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินผลภายในของ สถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2533). *ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- ธงชัย บุญเรือง. (2547). *รูปแบบการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัด จันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์รับประกันคุณภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา. (2551). *หนังสือคู่มือการประกัน คุณภาพการศึกษา ชุดที่ 1 ฉบับร่าง*. แผนยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา.
- _____. (2553). *หนังสือคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ชุดที่ 2 ฉบับปรับปรุง*. แผนยุทธศาสตร์ การประกันคุณภาพการศึกษา.
- อัมพรศรี เอี่ยมตระกูล. (2542). *ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหการบริหารงาน ระดับก่อนประถมศึกษา ในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก*
- ยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา 2006 – 2015. นครหลวงเวียงจันทน์.
- วุฒิศักดิ์ ธนวัฒน์กุลชัย. (2549). *การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามความ คิดเห็นของบุคลากร สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก*. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Yamane, T. (1978). *Statistics : An introductory analysis*. Singapore: Time Printers Snd. Bhd.,

